

**RAAD VAN TUCHT DEN HAAG -
JT 2010-18****Een accountant met een eenmanszaak die belastingfraude pleegt wordt uit het accountantsregister geschrapt.**

Een registeraccountant drijft een eenmanszaak en dient te laat een onvolledige en onjuiste belastingaangifte in. De accountant wordt hiervoor strafrechtelijk veroordeeld. Het NIVRA dient vervolgens een klacht in tegen de accountant. Deze erkent de onherroepelijke veroordeling. De Raad van Tucht vindt dat de accountant schade heeft toegebracht aan de eer van de stand en acht de klacht van het NIVRA gegrond. De accountant wordt doorgehaald in het register. Omdat de aard en de ernst van de gepleegde delicten onverenigbaar zijn met de hoedanigheid van registeraccountant, met diens maatschappelijke positie en met het vertrouwen dat in een registeraccountant moet kunnen worden gesteld.

1370/09.15

Annotatie bij JT 2010-18

Betrokkene is terecht veroordeeld wegens een inbreuk op de 'eer van de stand', omdat zijn misdragingen plaatsvonden vóór de invoering van de VGC. Daarin staat in artikel A-100.4 sub e. dat een accountant zich bij zijn professioneel gedrag dient te houden aan de voor hem relevante wet- en regelgeving en te onthouden van handelen dat het accountantsberoep in diskrediet brengt. Geldt dit ook bij een 'professie' die geen accountantsarbeid met zich meebrengt, bijvoorbeeld het drijven van een uitgeverij? Op dit punt zal nadere jurisprudentie moeten worden afgewacht.

In dit geval dreef betrokkene een 'eenmanszaak'; de aard van deze activiteit wordt in de uitspraak niet vermeld. Maar onder de GBR-1994 was deze dus irrelevant.

Hans Blokdijk

**RAAD VAN TUCHT DEN HAAG -
JT 2010-19**

Dat de huisaccountant van een grote gemeente de financiële situatie onderzoekt bij de gemeentelijke schouwburg druist niet in tegen de onafhankelijkheidsregels. Wel worden de onderzoekers berispt omdat zij onzorgvuldig te werk zijn gegaan.

Twee registeraccountants zijn verbonden aan het kantoor dat de boeken controleert van de gemeente. De gemeente is enig aandeelhouder van de plaatselijke stadsschouwburg en wil de slechte financiële situatie van dit theater onderzocht zien. Nadat het onderzoek is voltooid, dienen de raad van commissarissen en de directie van de Stadsschouwburg een klacht in bij de Raad van Tucht. De accountants zouden onzorgvuldig

Annotatie bij JT 2010-19

Duidelijk is dat betrokkenen nogal onzorgvuldig te werk zijn gegaan. Een niet als zodanig herkenbaar concept is niet alleen aan klagers maar ook aan de opdrachtgever gezonden voordat wederhoor had plaatsgehad. Bovendien werd klagers voor hun reactie vier dagen gegund, waaronder een weekend! Het zou niet onlogisch zijn geweest indien de grondverklaring mede zou zijn gebaseerd op artikel A-120.2 van de VGC, dat bepaalt dat een accountant iedere situatie vermijdt die zijn professionele oordeelsvorming op on gepaste wijze beïnvloedt. Die is dan wel vermeden bij de aanvaarding, maar niet bij de uitvoering van de opdracht.

Zoals vaker, beroepen betrokkenen zich ten onrechte op COS 4400, terwijl zij wel oordelen geven. Wel van toepassing lijkt de Gedragsrichtlijn inzake Persoonsgerichte Accountantsonderzoeken te zijn geweest; deze is in de klacht ook genoemd, maar de raad hanteert die niet als toetssteen.

Opmerkelijk is voorts de stelling van de Raad van Tucht dat ook de conclusies in een conceptrapport volgens vaste jurisprudentie een deugdelijke grondslag moeten hebben. Dit waag ik te betwijfelen, en lijkt mij ook onlogisch: een concept wordt verstrekt in het besef dat het nog niet volmaakt zou kunnen zijn. Het is immers een effectief middel voor de toepassing van wederhoor (JT 2008-37). Een accountant is overigens niet verplicht zijn (voorlopige) oordelen in wederhoor voor te leggen (JT 2004-60 en 2005-16). Het oordeel van de raad zal wel ingegeven zijn door de omstandigheid dat het concept, met inbegrip van de oordelen, ook aan de opdrachtgever ter hand is gesteld. In de tweede uitspraak komt het ne-bis-in-idem beginsel aan de orde. De raad stelt dat verschillende klagers zich over hetzelfde feitencomplex kunnen beklagen, maar dat een accountant niet tweemaal voor hetzelfde feit kan worden bestraft. De tweede klacht is dan ook wel gegrond verklaard, maar daarvoor is geen maatregel opgelegd.

Hans Blokdijk

De volledige teksten van de uitspraken van de Raad van Tucht en het College van Beroep voor het bedrijfsleven zijn tegen kopieerkosten te bestellen bij de NIVRA-bibliotheek, e-mail bibliotheek@nivra.nl. Niet gepubliceerde samenvattingen van uitspraken staan op www.nivra.nl.

hebben gehandeld en hadden de opdracht bovendien niet moeten aanvaarden bij gebrek aan onafhankelijkheid.

De Raad van Tucht vindt dat de onderzoekers inderdaad onzorgvuldig te werk zijn gegaan en in strijd hebben gehandeld met een beroepsvoorschriften (met name artikel A-130.1 VGC en COS 4400). Zo hebben zij het conceptrapport tegelijkertijd verstuurd naar de gemeente als opdrachtgever en naar de raad van commissarissen en directie van de schouwburg. Daarbij hebben zij verzuimd te vermelden dat het om een concept ging. Bovendien hebben zij de feitelijke bevindingen voorzien van oordelen en opinies zonder dat daarvoor een deugdelijke grondslag bestond. De commissarissen waren namelijk nog niet gehoord over de voorlopige bevindingen. Dat de commissarissen en directie slechts vier dagen kregen om commentaar te leveren, vindt de tuchtrechter ongepast kort.

De tuchtrechter rekent de accountants deze onzorgvuldigheden zwaar aan, omdat zij rekening hadden moeten houden met de publicitaire risico's die aan een opdracht in de publieke sector verbonden zijn. De Raad van Tucht berispt de accountants hiervoor schriftelijk. Dat de onderzoekers de opdracht niet hadden mogen aanvaarden bij gebrek aan onafhankelijkheid is de tuchtrechter niet met de klagers eens. Het betreft hier geen assurance-opdracht maar een opdracht tot het uitvoeren van specifiek overeengekomen werkzaamheden. Daarop is het onafhankelijkheidsvoorschrift (artikel B1-290.1 VGC) niet van toepassing. Gezien de inhoud van de opdracht en het overleg dat de onderzoekers vooraf hebben gevoerd met de opdrachtgever vindt de Raad van Tucht dat het de accountants vrijstond deze opdracht te aanvaarden.

1329./08.24 en 1355/08.49

ACCOUNTANTSKAMER - JT 2010-20

Een 'veredelde boekhouder' vindt permanente educatie in zijn marktsegment niet nodig maar krijgt van de Accountantskamer de kans alsnog PE-punten te halen en definitieve doorhaling te voorkomen.

Een registeraccountant heeft in 2007 nog geen enkel PE-punt behaald en is ook niet van plan aan cursussen deel te nemen. Hij opereert namelijk in een

Annotatie bij JT 2010-20

De Accountantskamer heeft zelf ook de maatregel van 'tijdelijke doorhaling' opgelegd. Dat lijkt een nieuwe maatregel, maar het is slechts de nieuwe naam voor de 'schorsing'. Deze kon onder de WRA worden opgelegd voor ten hoogste zes maanden, maar deze termijn is in de Wtra gemaximeerd op één jaar. Dat de Accountantskamer bij de eerste keer meteen het maximum oplegt, hangt samen met de termijn waarbinnen betrokkene alsnog aan zijn PE-verplichtingen zou moeten voldoen. Wel nieuw in de Wtra is de mogelijkheid voor de AFM, het NIVRA en de NOvAA om bij indiening van een klacht te verzoeken tot tijdelijke doorhaling bij wijze van voorlopige voorziening. Op die mogelijkheid heeft de Accountantskamer het NIVRA-bestuur gewezen. In een dergelijk geval moet eerst de betrokkene worden gehoord, en hij kan hiertegen in beroep bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

Hans Blokdijk

marktsegment dat voor een registeraccountant niet interessant is. En zijn cliënten stellen geen hoge eisen aan hun 'veredelde boekhouder', zegt hij. Bovendien laten de beperkte verdiensten hem onvoldoende financiële ruimte en tijd om aan zijn PE-verplichtingen te voldoen. De accountant heeft nog overwogen zich te laten uitschrijven uit het accountantsregister. Maar omdat hij hard voor deze 'eretitel' moest studeren, heeft hij daarvan afgezien. Volgens de Accountantskamer getuigen de argumenten van de accountant van groot onbegrip over het kader waarbinnen een registeraccountant zijn beroep uitoefent en zijn titel mag voeren. Bovendien handelt een registeraccountant die professionele diensten verleent maar zijn vak niet bijhoudt direct in strijd met het belang van een goede beroepsuitoefening.

De Accountantskamer heeft overwogen de inschrijving van de accountant meteen door te halen. De kamer wil de accountant echter niet de mogelijkheid ontnemen zijn - naar eigen zeggen beperkte - even werkzaamheden neer te leggen. Na het verstrijken van de tijdelijke doorhaling kan hij die desgewenst voortzetten en bijvoorbeeld met het NIVRA-bestuur afspreken dat hij geen samenstellingsverklaringen meer afgeeft. Voor die periode kan het bestuur hem ontheffen van zijn educatieverplichtingen. Als de accountant na afloop van

deze periode opnieuw niet voldoet aan de vakbekwaamheidseisen kan het NIVRA-bestuur de kamer (op grond van artikel 41 Wtra) vragen de inschrijving van de accountant alvast opnieuw tijdelijk door te halen, in afwachting van de uitspraak over een nieuwe klacht.
09/1251 AK

ACCOUNTANTSKAMER - JT 2010-21

Artikel 6, tweede lid, NVPE, voor PE beschouwd als openbaar accountant bij uitblijven reactie om gegevens na te gaan

Deze zaak komt inhoudelijk overeen met die in JT 2010-08, met dien verstande dat de betrokken registeraccountant in deze casus voor het jaar 2007 in het geheel geen PE-punten heeft behaald en ook niet voornemens is in de toekomst PE-activiteiten te gaan verrichten. Betrokkene heeft betoogd dat hij in 2007, hoewel hij mede naar aanleiding van zijn eigen opgave bij het NIVRA stond geregistreerd als openbaar accountant, feitelijk werkzaam was als accountant in business en aan de PE-verplichting heeft voldaan door het verrichten van zelfstudie. Ondanks dit verweer is de Accountantskamer van mening dat betrokkene voor de PE moet worden beschouwd als openbaar accountant. Hiertoe is onder meer overwogen dat het NIVRA betrokkene schriftelijk expliciet heeft gemeld dat het NIVRA betrokkene in het kader van de NVPE beschouwde als openbaar accountant en dat het NIVRA van de juistheid daarvan zou uitgaan indien betrokkene niet uiterlijk binnen drie weken een bijgevoegd antwoordformulier zou retourneren met de vermelding dat zulks onjuist was. Vaststaat dat betrokkene op deze brief niet heeft gereageerd noch een verzoek heeft gedaan als bedoeld in artikel 6, tweede lid, NVPE om tussentijds overgezet te worden naar accountant in business. Omdat betrokkene niet voldaan aan PE-plicht voor openbaar accountants legt de Accountantskamer hem naast een berisping ook een boete op van € 2.000.

09/1133 AK